

PORS Bladet

ORGAN FOR IDRETTSFORENINGEN PORS

Nr. 5

Mai

1946

Litt om keeper-spill.

Aksel Fjeld

Før jeg går over til å skrive om mitt spesielle tema, målmannen og hans virke, vil jeg innledningsvis nevne at de engelske spilleregler sier at fotball-laget skal bestå av 11 spillere, hvorav en skal være keeper.

Svenskene bruker ofte «elvan» som betegnelse for et fotballag, og jeg synes det i virkeligheten sier alt.

Fotball er lagsport framfor alt, og selv om vi har funnet fram til en plan i oppstillingen av de elleve, og kanskje er enige om at keeper, backs og nå også centerbacken er forsvarsspillere, så må også disse være med på å bringe ballen i motstanderens mål. Uten felles opptreden, uten å være besjelet av den samme ånd og tanke, uten å være kameratgjeng, uten felles anstrengelser uteblir de store resultater, de resultater vi ønsker. Vårt lag har gjennomgått mange forandringer også spille-messig sett i de senere år, vi har flere virkelige teknikere på laget enn noengang, og alt synes å skulle bidra til å høyne nivået.

Når vi nå bare finner gnisten fra tidligere vil vi få det lag som ønskes.

Når fotballreglene sier at *en* skal være keeper, så er det ganske naturlig fordi det kun er tillatt en mann å bruke hendene og det blir altså han som står i mål, men også hans bruk av hendene er innskrenket.

En keeper bør etter min mening være godt utrustet for sin jobb, han bør ha lengde, styrke, smidighet og helst *ikke* nerver, og det som kanskje er det viktigste, han bør ha blikket for fotballspillet.

Det er vanskelig for ikke å si umulig å gi noen bestemte regler om hvordan en keeper skal spille, men en ting er sikkert, og det er at han må bruke hendene. Det er keeperens største aktivum.

Alle baller som kan tas med hendene skal tas med hendene innenfor 16,5 m. grensen. Ved et korrekt spark eller kast til plasert venn.

For alltid å være klar til å gripe inn i spillet, alltid være på vakt om sitt bur, må en keeper aldri tillate seg å stille seg opp ved målstolpen for å hvile, han må heller aldri gi seg i snakk med publikum omkring mål, men skal alltid følge spillet, og skal alltid være i virksomhet ved å avansere ettersom spillet arter seg ute på banen, derved får han en noenlunde plasing, og han vil ha lettere for å gripe inn, når han selv blir satt på prøve.

En keepers drakt bør være varm, ullgenser. Støvle i orden, og ved våt, sleip bane bør han bruke nye

selbubanter med masse lo, det gir et sikrere grep på ballen.

En keeper skal aldri nøle med å gå en motstander i møte, når denne kommer for «åpent» mål. Hvert skritt mot motspilleren gjør åpningen mindre, og selv om keeperen ikke får tak i ballen og er langt nok ute, er åpningen dekket av hans egen kropp. Skuddet går da utenom, og reddet er et opplagt mål.

En målmann skal også ta sjansene. En stikk-ball eller passing eller gjennomlegg, kan fiskes lett ved en korrekt start og uten nølen, man kan ved blikk for spillet redde opplagte mål ved å spille litt på «mistanke». Og har keeperen først bestemt seg for å gå ut på en ball, må han ikke stoppe halvveis, «nøle». Det kan få skjebnesvangre følger.

Høye baller inn mot mål skal tas i luften, ikke la ballen skvette. Det kan være forsent.

Det kunne skrives meterlange artikler om keeper-spillet, men jeg har tatt med det som jeg synes keeperne synder mest mot; men plassen tillater det ikke. Men før jeg slutter vil jeg nevne samspillet med backs. Det må være i orden, ingen uoverensstemmelser må finne sted. Målmannen må være den dirigerende i forsvarsspillet med tilrop eller kommandering, han skal alltid si fra om plasing og oppdekking, og med den gode målmanns bedømmelsesevne alltid være den toneangivende i taktikken.

En målmann skal alltid huske at hans utgangspunkt er målstreken, at han skal være oppmerksom på den

firkant, marken og de 3 stenger, han skal forsvare; at den ball som kommer innenfor denne er vanskelig å ta igjen for hans lag, at han alltid må være på høyde med situasjonen, hvis forutsetningen og treningen er i orden.

Til slutt vil jeg nevne det ansvar som påhviler målmannen, han er jo den siste på skansen, og det er derfor om å gjøre å opptre med full kontroll over sine nerver, og med selvtillit.

En stø og pålitelig målmann gir også de øvrige spillere på laget tillit, tillit gir ro, ro gir samspill og samspill gir mål.

Aksel Fjeld.

Old Boys.

I likhet med i fjor er det også i år meningen at Pors' Old Boys skal ha endel kamper. Bl. annet er det snakk om en kamp mot Urædd og mot Odd.

Gutter under 35 år har ikke sjangse til å komme på laget i det hele tatt. Aktive spillere kan heller ikke være med. Det høres svært strengt ut, men slik bør det vel være. Vi får da nettopp anledning til å se de som var med dengang Grenlands-fotballen var den beste i landet. Tenk bare for et lag av oldtimere Odd kunne stille. Ja, hvis Urædd fikk fram sine karer fra glanstiden så skulle nok det også bli en lei nøtt å knekke for noen hver.

Vi må i tilfelle sette Martin Halvorsen i mål. (Husker du hvor mange situasjoner han reddet med å skalle ballen ut fra målet?) Ja, så har vi Frank Olsen. Han var i sin tid en av Norges beste ballteknikere. Ingen, absolutt ingen av våre spillere i dag kan stoppe en ball eller leke med den som Frank gjorde. Det så jo bestandig ut som han hadde så urimelige lange fotblader, enda han til dato ikke har brukt annet enn 42 i fotballstøvler.

«Goffen», bror av Aksel, «sparka» back dengang Pors holdt til nede på «Tusten». Fikk han klem på ballen så havnet den enten oppe ved 5-meteren hos motpartens mål, eller gikk

Carl Hansen kommer altså 20. mai. Han ønskes hjertelig velkommen og takk for sist av hele Pors. Vi ønsker også han og vi får se gode resultater av hans arbeid som trener for Pors fotballgruppe.

den i en pen, høy bue og havnet i smia til Pedersen.

Seiren i Stavanger. Jakken spilte sitt livs kamp som banens beste spiller. Hele Vestsia var på beina da guttane kom hjem. Gullstol og heia Pors. Det var dager. Noen år lenger tilbake igjen. Pors tapte kronisk år etter år for både Odd og Urædd. Vi var nesten fast jumbo. Thorleif Åsland spilte centerhalf og var den som spilte fotball. Han hadde kondisjon som en hest og var vel en av de få som var å frykte på vart lag dengang. Pene avleveringer med innsiden av foten.

Når var første gang vi virkelig følte at nå går det opp og fram? Var det første gang Pors slo Odd nede på den gamle banen? Nei, kanskje det var dengang vi slo Urædd første gang. «Stor Porseseier i går» stod det med fete typer i Porsgrunns Dagblad dagen etter. Ja, dengang kokte man i alle fall sterk kaffe på Vestsia.

Vårt første kretsmeesterskap, det er ikke mange år siden det, men jeg skal si deg det var porsegnist i det laget.

De 4 kampene i 4. runde i Norgesmeesterskapet mot Sarpsborg. Siste kamp spiltes i Oslo. Vi tapte, men hvorfor fikk den dommeren så elendig kritikk av publikum og presse etter kampen? Sarpsborg ble Norgesmester det året. Det kunne med bitte, bitte grand flaks vært Pors. Så nær har vi aldri vært.

Olaf Kristoffersen i center, husker du. Det var i et hvert fall ikke frøken spill av den centerforwarden. Fart kunne vår Gubbe sette opp også. Ja, vi skulle gjerne sette en terrier som Olav Haffenbrädl, (Iseby) på laget igjen. — Men dessverre det er for ofte guttene legger fotballen på hylla så altfor tidlig.

Andreas Skilbred og Aksel Fjeld var på laget dengang; ja de har jo vært der siden også. Andreas var aktiv i fjor. Han trekker nok i trøya i år også. Aksel Fjeld har trent Sundjordets Idrettsforening i år. Han sier selv han har god lyst til å spille fotball for alvor i år. Vi ønsker han gjør alvor av det så vi atter får se ham stå i ullgensereren mellom stengene, og dirigere et lags forsvar.

Varen er kommet. Det sparsomme graset på stadion er grønt. Fotballen ruller der oppe hele uka. Kom opp så kanskje du snart får se Pors' Old Boys finpusse litt på kondisjon og teknikk foran en kamp mot Urædd eller Odd. Vi tipper selvfølgelig porseseier.

L. N.

Stadionnytt.

Når dette leses er vel byggmester Ekeli på god vei med å sette opp tribunen. Den blir som den gamle vi hadde med plass til 2800 mennesker med adgang til å utvide den til 3500 sitteplasser. Grasteppet har vi jo lapet på etter beste evne. Det er absolutt ikke det dårligste i kretsen i dag, men skal vi få det som det var så må vi nok ta opp hele teppet og så det til helt på nytt.

Treningsbanespørsmålet er derfor høyaktuelt for oss. Noe må gjøres med dette hvis vi skal få tid til å få Stadion i sin gamle skikkelse.

Klubbens garderobehus der oppe er malt utvendig i år. Det er ellers ikke mye pent, men kommer tid så kommer råd.

Gjerdet ut mot veien skal vi også forsøke å få pyntet opp med et slags stoff eller maling. For øvrig ser det ut til at vi får igjen en god del av de gamle bølgeplattene som kommunen hadde. Det vil jo hjelpe svært på inntrykket av hele banen og minner mer om hva den er.

Idretten er motstander av fyll.

Bladet

Redaktør: Leif Nilssen, tlf. 499,
med C. Hugo Weber, tlf. 155
og Torbjørn Solstad, tlf. 844.
Postadresse: Tørmogt. 26.
Utkommer 1 gang hver mnd. Abonnement kr. 5.— pr. år. Løssalg kr. 0,50 pr. stk.

Som i alle andre idrettsforeninger er det også i Pors forskjellige slags medlemmer. Vi kan dele dem opp i:

- I. Aktive idrettsmenn som også er aktive når det skal tas et arbeidstak for klubben.
- II. Medlemmer som viser sin interesse for foreningen gjennom virkelig arbeid for den.
- III. Aktive idrettsmenn og ikke mer.
- IV. Passive, som er ivrige porsere i diskusjoner etc., men heller ikke lenger.
- V. Passive som støtter økonomisk.

Pors må få flest mulig fra gruppe I eller II. I hvilken gruppe er du?

Grane—Pors 3—0.

På Borgs bane 12. mai spiltes omkamp i finalen om fjorårets såkalte cup- eller beskjeftigelses-serie-mesterskap. La det med en gang være sagt: Den beste vant. Det var en helt igjennom svart dag for omtrent hele laget. Noen ganske få unntagelser var det jo, men vi skal ikke dra noe fram her fra denne kampen. Vi håper imidlertid at kampen, som jo hørte fjoråret til, på alle andre måter også er et tilbaketog stadium. Vi tror sikkert Pors er gode for å vise bedre fotball i denne sesong.

L. N.

Kritikk av A-lagets spillere.

Som nevnt annet sted i Porsbladet er det tidlig å felle noen endelig dom over spillerne, men da det viser seg at mange av de samme feil fra i fjor også i år springer litt for tydelig fram, har vi anmodet en av våre medlemmer, som vi vet selv er erfaren i faget, om å sette opp en liten «oversikt» over A-lagsspillerne etter Borg- og Urædd-kampene.

Han skriver:

Solstad i mål har dårlige utspark og må bli mer sikker på avstandsbedømmelse og skrike ut når han vil rykke ut i feltet. Ta lærdom av Aksel Fjeld på treningen.

Olaf Skilbred var i Borg-kampen tilbøyelig til å slippe vingen sin for meget fri. Med farligere ving kan det straffe seg. Mot Urædd var han straks bedre. Det ser ut til at Olaf i år trener opp høyrebeinet, og blir det som venstre er og blir navn og adresse skrevet tydelig på ballene, så blir Olaf i år enda bedre enn i 1939—40. Viljen er der.

Ragnar Svendsen er årets gode overraskelse hittil. Enda har han ikke fått helt tak på systemet, og trekker for langt opp og for seint tilbake, men det kan rettes fort ved teori og trening.

Erling Olsen er tilbøyelig til å trekke for meget vekk fra plassen sin. Dermed åpner forsvaret seg. Ellers er det en kjent sak at han jo rydder godt opp, men tydeligere adresse på ballene, Erling.

Arne Kåss begynte nervøst, men har spilt seg endel opp i siste kamp. Husk at hands innenfor 16-meteren er straffespark. Det er utilgivelig nesten, enten det er med vilje eller ikke.

Ivar Wåge, bra kondisjon, men for svak innsats under tackling. Han låser seg for meget under spark på ballen.

Skiffjeld har ikke funnet formen fra i fjor høst. Har igrunnen fått utrettet lite hittil, bortsett fra målet mot Urædd. Vi venter flere slike når også

Alf Mikkelsen kommer i gang. Finn igjen «overblikket» som vi er vant

med du har. Hvorfor så store svinger når du har passert en mann. Det er oftest unødig flyng.

Thor Berntsen er jo fersk, og det er trening som må til. Han virker noe vill og har dårlig plasering i midten.

Lindstads kondisjon ligger under pari. Virker derfor noe sein i det avsluttende spill på ballen. Imidlertid har han jo både overblikk over spillet og adresse på avleveringer. Med kondisjonen i orden vil han selv arbeide lettere under kamp.

Thorbjørn Svendsen har iver og gåpå-humør uten like, men vi savner det som heter ballteknikk. Trening, trening og instruksjon, så han kan spille roligere og passe inn i løperrekken.

Jeg skal siden komme tilbake til yngre spillere.

Wing.

Våre danske gjester.

Våre danske gjester, Boldklubben 1903, kommer med båt fra København 24. juni, spiller 1. kamp mot Pors på Stadion den 25. Så går reisen med solskinnsbuss til Stavanger hvor de spiller mot S. I. F. den 27., og 3. og siste kamp går i Kristiansand mot Vigør. Det er mulig danskene tar en tur innom Porsgrunn før de reiser fra Oslo igjen mandag 1. juli. Etter hva vi forstår av brev fra klubben, ser det ut til at 2 av spillerne deres deltar i landskamp samme søndag som laget reiser fra København. Disse 2 tar fly til Norge. Dessverre er ikke Seland flyplass ved Stadion helt ferdig til den tid. De må derfor lande med flyet i Oslo og ta toget som går fra Oslo samme dag.

Pors i fint selskap.

Alt kan hende i fotball, sier man ofte. Flere av vårens fotballresultater taler for dette. Vi nevner i fleng kampene Lyn og Skeid har prestert hittil i Oslo, Mjøndalen mot Gimsøy, Fredrikstads tap mot Kvikk, Halden, og sist, men ikke minst, Pors 3—0 tap mot Grane. — Ha — ha, den var —

Karl Skifjeld.

Karl Skifjeld på vei mot storform.
Kan Leif og Knabbe følge med?

Betraktninger etter kretsfinalen mot Grane.

Det luktet surrogat på Vestsia etter kampen mot Grane på Borgestad. Surrogat, ja, det må en vel si at laget var. Det var et meget dårlig sådant også. Det fantes omtrent ingenting i det som smakte av hva Pors er gode for.

Kun et par unntagelser kan tas fram. Karl på ytre venstre. Han spilte fotball og viste også en energi som mange andre manglet den dagen. Hvis en skal dra fram en fra det sørgelige forsvarsspillet, så må det være Sverre Halvorsen.

Som vanlig åpnet Pors fikst og spilte i ca. 10 min. Fra da av mistet Pors hodet og dermed hele kampen. Alt gikk på lykke og fromme, vi ventet bare på at noe skulle hende, — og et selvmål, som er et hendelig uhell for alle, gjorde begeret fullt. Et lite uhell må da laget kunne tåle uten å miste alt hva de vet om fotball.

Det er nå lagets og sportsutvalgets oppgave å finne grunnen som er årsak til at Pors, rent ut sagt, har så altfor lett for å miste «hodet» i en kamp. Kanskje må det graves dypt for å finne grunnen. Kanskje må det en kraftig ommøblering til for hele laget, eller må det vel i år, som det sies at vi har rekrutter, finnes byggemateriell blant disse. La oss for all del finne og ta fram karer som har

gnist og vilje. Sportsutvalget er vel klar over at det innen sin egen midte har 2 som når som helst kan stille opp, og antagelig vise at de ikke mangler dette. Mange ønsker i et hvert fall å se dem.

Det har vært sagt så mye fra fotballhold etter krigen om at vi må se å fa fram unge spillere. Det er ganske sikkert riktig, men det spørs da om den rette måten å fa de fram på. Det kan i alle fall bli kostbart å bruke bare nye koster, særlig når kostene er prøvet flere ganger og ikke svarer helt til forventningene.

Vi håper Pors snarest mulig legger vekk de gale noter og spiller slik vi tror laget er gode for i 1946.

2 ivrige porsere.

Medlemsmøtet.

i huset på Stadion den 23. april var meget godt besøkt. Møtet var innkalt av hovedstyret og stadionstyret i anledning av gjenoppbyggingen av Stadion.

Kr. Barth åpnet med en redegjørelse for arbeidet som hittil er utført av styrene med planleggelsen av arbeidet i år, og rettet en kraftig oppfordring til medlemmene om å gå inn for gratisarbeidet på banen.

Alle medlemmene som var på møtet lovet å arbeide på banen om kveldene utover våren. Det ble oppnevnt arbeidsformenn for de forskjellige deler av arbeidet, så som maling av hus og gjerde, oppsetting av stolper og spikerslag, oppussing av selve banen etc.

De av porserne som skal arbeide på Stadion får innkallingsordre pr. brev. Det skal føres fullstendig fortegnelse over frammøtet med navn og antall arbeidstimer.

Fotballgruppens formann, Kåre Bechstrøm, fortalte om planene for kommende sesong. Særlig håpet han på et godt sportslig utbytte av danskenes besøk hos oss den 25. juni. Han ønsket det måtte føre til at Pors i år kom en runde høyere i Norgesmesterskapet enn klubben har vært før.

Forøvrig var det en kort appell fra

sportsutvalget til alle de aktive om å gå inn for sesongen for fulle muggen.

Vi håper at løftene og interessene fra møtet vil vise resultater som er verdig Idrettsforeningen Pors.

L.

Pors Skigruppe

holdt avslutningsmøte for sesongen forleden. Damene var med.

J. Aspås, «Urædd», holdt et utmerket foredrag om den nye hoppnormen. Etter kaffe-pausen ble premiene for vinterens medlemsrenn delt ut, og etterpå var det dans.

Klubbmesterskapet gikk i den store Rugtvedtkollen og resultatene ble:

20—35 år.

Klubbmester Halfd. Haukedal	222,4 pt.
2. Egil Kristiansen	207,7
3. Arne Wickmann	201,8

18—20 år:

Klubbmester Steen Knudsen	203 pt.
2. Bjarne Bommen	202,2

I medlemsrennet i Lille Rugtvedtkollen ble resultatene:

20—35 år:

1. Halfdan Haukedal	147,8
2. Arne Røed	144,2
3. Einar Røed	143,8

18—20 år:

1. Thor Svennungsen	141,7
2. Steen Knudsen	140,6

Ekstrapremie for lengste stående hopp: Stian Helgetvedt 29,5 m.

Gutter, 15—16 år:

1. Klubbmester Johs. Realfsen	144,5
2. Per Nilsen	137,6
3. Gunnar Haugland	135,8

13—14 år:

1. Klubbmester Arne Stenkvisst	133,4
2. Sigurd Olsen	133,0
3. Steinar Juul	127,8

11—12 år:

1. Klubbmester Kjell Sjøblom	135,7
Ekstrapremie for lengste stående hopp: Johs. Realfsen, 24,5 m.	

På møtet ble det fra de aktive ytret ønske om å få forsert arbeidet med lysanlegg i bakken nå i sommer.

Vi mener skigruppa bør undersøke mulighetene for å få høyere spenning i ledningsnett. Er det tale om ny transformatoriosk der oppe?

Aftenhopprenn i flomlys.

For første gang i byens og foreningens historie ble det arrangert aftenhopprenn i flombelysning i Rugtvedtkollen fredag 15. mars, og bortimot 3000 tilskuere trosset 14 kuldegrader og fulgte interessert med.

Bakken tok seg imponerende ut og arrangementet var det beste. Hurtig og greit ble de ca. 100 løpere ekspektet utfor. Det hele stod på ca. 1½ time. Det ble også denne gang benyttet redusert fart. Prestasjonene var svært ujevne og det var tydelig å se at det var nytt og uvant for de fleste av løperne å hoppe i kunstig lys. Neste år må vi få flomlys i guttebakken også, derved vil være hopplopere få anledning til å trene. Slik det nå er ble det absolutt ingen tid til trening, opptatt som de fleste er med sitt arbeid hele uken og renn hver eneste søndag fra snøen kommer og til den går.

Premielisten ser slik ut:

Klasse D over 35 år.

1. Halvard Espedalen, Skarphedin, 50,5 — 53,5	139,1
2. Hans Kleppen, Skarphedin 45 — 48,5	128,2

Klasse 20—35 år.

1. Ivar Nilsen, Skrim 53 — 58	142,
2. Thorleif Haugom, K. S. K. 50,5 — 54,5	141,
3. Eddie Tinnlund, Bergk. 46,5 — 50	137,0
4. Ørnulf H. Ljøtherud, Skrim, 48,5 — 51	137,0
5. Per Johansen, Pors, 50,5 — 51,5	135,9

Junior.

1. Arvid Standeren, Skade. 48 — 51,5	136,2
- 3-lagspokalen vant Skrim ved Ivar Nilsen, Ø. Ljøtherud, O. Tonhaugen 414,8. Nr. 2) Ulefoss 402,6. 3) Pors 400,6 og nr. 4 Bergkameratene 399,5.
- Dommere: Kr. Lunde Hei, og Wendel, K. S. K.

Marsj og løp — helst i skauen — er den beste organ trening. En feien- de gymnastikk og en dusj gjør resten. (Helge Løvland.)

Fotball.

JØRGEN JUVE SIER:

I de fleste klubber finnes en ledertype. Det gjelder bare å få ham fram i lyset. Er han ikke selv en dyktig aktiv spiller, kan han ha store fordeler på mange andre områder. Han kan nettopp være den suggererende type som har spillerne i sin makt. Han kan få dem til å trene, inspirere dem og lede dem, og foregå alle med gode eksempler i livet og i sin opp- treden utenfor banen.

Han kan lære dem å fare i fred på de lange reiser et lag ofte er ute på, han kan skape den rette lagånd. Ofte kan han lykkes enda bedre enn den aktive spiller, fordi denne også er ut- satt for kritikk, om han en gang imellom spiller under pari.

Hvem bør så utpekes til lagleder?

Først og fremst den som har respekt. Enten han nå spiller eller finnes ute i den store medlemsstab. Få ham fram i lyset gi ham makten. I et lag hvor én stemme alltid må være det avgjørende har det selvsagt uhyre meget å si at kapteinen også kan være lagleder, men en dyktig leder utenfor laget kan også i samråd med spillerne under disses fulle respekt for hans synspunkter oppnå store resul- tater.

Det ideelle er en kaptein som kan ta seg av trening og lagledelse både på og utenfor banen. Spiller han back eller centerhalf og er han en av sitt lags dyktigste spillere, blir han den selvsikre leder, selv om «ansie- niteten» skulle tilsi at en annen bur- de være det.

Det er i det hele latterlig hvorledes det i mange klubber praktiseres den svært idictiske regel at den eldste skal være lagets kaptein, selv om det finnes en yngre som har de rette egen- skaper til å kunne lede sine medspil- lere. Jeg behøver ikke å minne leser- ne om eksempler hvor de beste lag har mistet «tråden» bare av den grunn; kollisjonen mellom lagets yngre rettseende spillere og en eld- stemann som har fått en posisjon i kraft av sin alder, men slett ikke fordi han har hatt noen som helst evne til

å kunne lede et lag, har resultert i ren planløshet.

Å finne laglederen er i det hele tatt en klubbs viktigste oppgave, og før sesongen begynner bør det alltid være på det rene hvem som skal ta seg av spillerne under trening og under kamp. Den som får den jobben må ikke spare seg. De gleder han opple- ver etter et vederheftig og ordentlig arbeid er belønning rik nok.

Hva har ikke Odds Øivind Stensrud kjent for begeistring når hans lag har skaffet ham norgesmesterskapet de mange ganger, og hvor sitret ikke Chr. Olsen, Mjøndalens leder, av spen- ning da hans lag stred som verst for å slite av seg de velspillende vikinger fra Stavanger? Etter kampen falt guttene ham om halsen i lykkerusen. Der hersket ideelle forhold mellom lagleder og spillere.

Jeg husker selv også fra kamper mot svensker, dansker og hollendere hvordan Finn Berstad fra sin back- plass dirigerte vårt landslag og i pau- sen gjennom korte, fyndige innleden- de bemerkninger gav nytt mot til oss alle. Vi visste vi var i stand til å vinne.

Jeg kunne trekke fram nye eks- empler på stralende lagledelse: Da svensken Herbert Samuelsson ledet sitt lag til seier over Danmark i Stockholm stadion i 1931, og da Harry Lundahl like flott ledet til 6—3 gevinst over Norge samme sted i 1930.

Førende begavelser med insisteren- de påvirkningsmidler, store *kjemper*, som får kameratene til å ofre alt i kampen og vende nederlag til seier.

Søk etter kapteinen, den rette, eller en lagleder lenge før sesongen begyn- ner, gi ham tillit, la ham ytterligere utdanne seg i fotball og gi ham ene- rådighet. I fotball gjelder det nemlig mer enn noe annet sted: Jo flere kok- jo mere søl. I England har man en uttagningskomité på 13 medlemmer til å ta ut landslaget. Resultatet er at det sjelden er noe ensartet over det. I Østerrike består uttagnings- komiteen av én mann.

At Norge de siste år før krigen had-

de framgang i landslagsfotball, skyldes ikke minst at det har hatt ledere med dyp innsikt i fotballanliggender. Ledere som selv har vært med i aktiv fotball og kjenner til hvordan spillerne best skal ha det. I mange land sitter fotballpresidenten på tribunen og aner nesten ikke hva spillerne heter. I Norge følger han spillerne inn til de løper inn på gresset i kampen, og han er den første til å spørre etter mangler og ting som kan rettes på i pausen. Vi har hatt en uttagningskomité med fremragende fotballeksperter, folk med sporting spirit og sans for å kunne ta ut det ene rette lag.

Denne lagledelse er det enhver klubb må skaffe seg, uten den får treningen noe tilfeldig over seg. Spillerne er nå ikke mer enn mennesker. De tar seg gjerne sine friheter før de kommer så langt at de forstår betydningen av trening som grunnlag for all kamp. Snart vil de gjennom trening forsøke å rette på feil som er begått under kamp.

Blir kapteinen også lagleder utenfor som på banen, skjer jo alle ordre til spillerne direkte, hvilket er best. Men en lagleder som står utenfor kan gjennom en valgt kaptein på laget gi ordre til spillerne, og under treningen kan han selv være til stede og veilede.

La oss før vi går over til treningen på banen se på *valget* av kaptein. Det skjer jo også lenge før sesongen begynner. Velg ikke den «kjekkeste» karen på laget. Ta den myndigste. Så får vi for spilllets skyld håpe, som nevnt foran, at han spiller centerhalf eller back. Men han kan naturligvis spille på hvilken plass det skal være, unntatt ving og i mål. Spillere på disse plasser evner ikke å lede et lag under kamp. Det blir ingen kontakt mellom f. eks. centerforward og målmannen. Hederlige unntakelser: Hugo Hofstad i Brann, Henry Johansen i V. I. F. og Sophus Hansen på Danmarks lag.

PÅ BANEN

er kapteinen *leder*, og ingen skal sette seg opp mot ham. *Han* er det som bestemmer lagets taktikk, og han er den eneste som kan endre den. Ser han at en ving sultefores med

opplegg, gir han med en gang ordre til at spillet drives over på denne side, og dribler en innerløper for meget, heter det «Stopp»! Men aldri skal det skjelles og smelles. Gi alltid oppmuntrende tilrop. De dårligste prestasjoner husker nok spilleren selv. Understrek heller de gode ytelser med et «Bra» eller «Hei»; det gir medspilleren arbeidslyst, og han bygger videre på det utmerkede han har utført.

La heller ikke alle elleve spillere skrike i munnen på hverandre, og til lat ingen av dem å svare publikum på tilrop. La det være en taus og traust 11-mannstropp som arbeider på banen, i skjønn forening og med en stilltiende overenskomst, at her gjelder det å spille og holde munn.

Det gir alltid resultater.

Kapteinen forsvarer sitt lag i tvilsspørsmål om reglene og uoverensstemmelser som kan oppstå mellom spillere og dommer. Kapteinen skal hjelpe dommeren i hans vanskelige arbeid. Gi ham ro, gi ham smil og opp tre høflig og elskverdig.

En kaptein som opptrer riktig, som en gentleman, er alltid en lysende reklame for sitt lag. En herre, med en beskjeden karakter, men en karakter som er fast når det skal handles. *Et mannfolk.*

Pors damegruppe

har allerede gått igang med håndball. Det trener atskillige damer. Imidlertid er det plass til enda flere aktive, slik at vi virkelig kan få i stand et godt lag fra første kamp av. Får laget kyndig instruksjon og trening, så skal det nok gå bra.

Fotball — lagspill.

Når Pors går inn for å lage en god sesong i år —som vel er meningen — når det anskaffes trener, så må dere gutter selv komme til forståelse av at fotball er lagspill og lek.

Jeg husker så mange ganger jeg slet som verst på backplassen for å rydde opp og gjøre mitt beste for laget, og så hvordan løperne spolerte den ene sjangse til mål etter den annen, bare for sin egoismes skyld.

Pressen bør slutte med å framheve

så sterkt den som lager målene, for ungdommen er lett mottagelig og de syns de er stjerner som svever høyt over de andre. Dette ødelegger fotballspillet som lagspill.

Fotball er lagspill, og det er alle elleve som skal være delaktig i og ha æren av å sette ballen i motpartens mål, ikke bare den som gjør det siste sparket. Hvis dere vil gå inn for dette lagspill, og ikke tenke på den lille ære en får ved å sette ballen innenfor motpartens mål, da vil hver enkelt av dere spille meget bedre og som lag vil dere oppnå atskillig mer, og da vil det mer forme seg som lek.

Det kan skrives adskillig om dette og det bør gjøres til stadig påminnelse for spillerne at fotball er lagspill. La guttelagene få den instruksjon så vil de arbeide seg inn i det og etterhvert som de rykker opp vil de lettere gå sammen med andre på høyere lag hvis lagspillet blir gjennomført over hele linjen.

Andr. Jacobsen.

H. Th. Hansens Eftf.

Appa

Tlf. 451.

Spesialforret. i Frukt og Tobakk

Bakeri & Konditori
I. L. Dyraas

Telef. 237.

V. Porsgrunn.

Brød gir styrke. — Kaker gjør fest.

H. OLSEN

V. PORSGRUNN.

TELF. 188.

MANUFAKTUR — GARN
TRICOTASJE — KJOLER — KÅPER
Sengeutstyr — Herreekvipering.
ARBEIDSKLÆR.

*Alt i sport
og sykler*

Abreham Aas A.s

Porsgrunn. — Telef. 413—844.

EN

„Solid“-sko

er alltid go'

Skotøymag. Solid A.s

Telefon 609.

Hans J. Larsen

Tlf. 127 k. — 327 k.

Alt i bygningsartikler

Kristian Raflund

— MØBELFORRETNING —

Porsgrunn. — Telefon 614.

Alt i

brød og kaker

R. A. Lindahl

Skal De forandre eller bygge?

Henvend Dem til meg

Byggmester

Einar Ekeli

Telef. 70.

Heigt. 17.

Porsgrunn Samvirkelag

Aud. 1 — Telf. 229

Aud. 2 — Telf. 190

M. M. IVERSEN

Etb. 1916.

— MØBELFORRETNING —

Snekker- tapetser- og malerverksted.

V. Porsgrunn.

Tlf. 503.

Porsgrunns

Auto A.s

AUT. FORD-FORHANDLER

Porsgrunn.

Hj. Hermansens eflg.

Tlf. 284.

Alt i kolonial.

Mineralvannfabrikken

VITO anbefales!

Storgt. 129.

Telef. 822.

PORSGRUNN.

C. Hugo Weber & Co

Telefon 155.

Elektrisk

Moderne

utstyr og radio.

radio-service.

Vestsidens

Frukt og Sigar

Tlf. 727 k.

EVENSEN.

Alltid godt utvalg.

Kr. Knudsen & Co.

DROGERI

FARVEHANDEL og

PARFYMERI

Telef. 571.

V. Porsgrunn.

Byggmester

Trygve Thorsen

— Moldhaugen —

Nybygg og forandringer.

Andr. Aasland

JERNVAREFORRETNING

— SPORTSARTIKLER —

porsgrunn porselen

elektrisk brent

90 % norsk

Bjarne Gordon Wright

Porsgrunn

Tlf. 498

Aut. Rørleggerforretning

Rolf Gulliksen

BOK- OG PAPIRHANDEL

Tlf. 663 Porsgrunn

O. Braarud

Kjøtt- og Pøseforretning

Øst og vest

Telefoner: 156 — 157 k — 257

Den norske Creditbank

Aktiekapital og fond

kr. 35.900.000,00

FILIAL I PORSGRUNN

Alle Deres bankforretninger kan
utføres hos oss.

PORSGRUNN KINO

J. Fjeldvik

Telefon 152 — Porsgrunn

Slepebåten "BJØRN" 150/175 IHK
Lektere — Lektetransport på kysten
Sleping og pumping — Isbryting

**Porsgrunns
Folkerestauranter A.s**

